

Bruxelles, 18.3.2019
COM(2019) 138 final

2019/0079 (NLE)

Propunere de

DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI

privind autorizarea Italiei de a aplica, în anumite zone geografice, rate reduse de impozitare pentru motorina și gazul petrolier lichefiat utilizate pentru încălzire, în conformitate cu articolul 19 din Directiva 2003/96/CE

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• **Motivele și obiectivele propunerii**

Impozitarea produselor energetice și a energiei electrice în UE este reglementată de Directiva 2003/96/CE a Consiliului¹ (denumită în continuare „Directiva privind impozitarea energiei” sau „directiva”).

În conformitate cu articolul 19 alineatul (1) din directivă, pe lângă dispozițiile prevăzute în special la articolele 5, 15 și 17, Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, poate autoriza orice stat membru să introducă alte scutiri sau reduceri ale accizelor din motive de politică specifice.

Obiectivul prezentei propuneri este de a permite Italiei să aplice, în anumite zone foarte defavorizate, rate reduse de impozitare pentru motorina și gazul petrolier lichefiat (GPL) utilizate pentru încălzire, astfel încât să compenseze parțial costurile ridicate cu încălzirea suportate de locuitorii din acele zone geografice. Costurile mari cu încălzirea se datorează fie condițiilor climatice extrem de nefavorabile, fie condițiilor climatice nefavorabile sau caracterului insular al acestor zone, combinate cu dificultăți în ceea ce privește aprovizionarea cu combustibil.

Reducerea de impozit se aplică zonelor geografice care îndeplinesc următoarele criterii:

În temeiul articolului 8 alineatul (10) din Legea italiană nr. 448/1998, avantajul se aplică livrărilor de combustibili (motorină și GPL) utilizați în localitățile:

- clasificate în zona climatică F (condiții climatice foarte nefavorabile pe teritoriul Italiei), astfel cum se prevede în Decretul prezidențial nr. 412 din 26 august 1993;
- care nu dispun de o rețea de aprovizionare cu gaze și care sunt clasificate în zona climatică E, astfel cum se prevede în Decretul prezidențial nr. 412/1993 menționat mai sus. În acest caz, astfel cum se prevede la articolul 8 alineatul (10) litera (c) punctul 4) din Legea nr. 448/1998, avantajul va fi retras de îndată ce localitatea se conectează la rețeaua de alimentare cu gaze;
- din regiunea Sardinia și insulele mai mici, atât timp cât localitățile în cauză nu au acces la rețeaua de gaze naturale. Această parte a regimului acoperă toate insulele italiene, cu excepția Siciliei.

• **Contextul general**

Prin scrisoarea din 31 octombrie 2018, autoritățile italiene au solicitat autorizarea de a aplica, în anumite zone geografice foarte defavorizate, rate reduse de impozitare pentru motorina și GPL utilizate pentru încălzire, prin reînnoirea Deciziei de punere în aplicare 2014/695/UE a Consiliului din 24 septembrie 2014 privind autorizarea Italiei de a aplica, în zonele geografice definite la articolul 8 alineatul (10) din Legea italiană nr. 448/1998, rate reduse de impozitare pentru motorina și GPL utilizate pentru încălzire, în conformitate cu articolul 19 din Directiva 2003/96/CE². Această decizie a autorizat Italia să aplice, până la 31 decembrie 2018, în respectivele zone defavorizate, rate reduse ale accizelor pentru combustibilul casnic

¹ Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității (JO L 283, 31.10.2003 p. 51; directivă modificată ultima dată prin Directivele 2004/74/CE și 2004/75/CE (JO L 157, 30.4.2004, p. 87 și p. 100).

² JO L 109, 19.4.2008, p. 27-29.

și pentru GPL utilizate pentru încălzire. Pentru a justifica această cerere de derogare, Italia face referire la diversitatea teritoriului său, cu condiții climatice și geografice variabile. În Italia, nivelurile naționale ale accizelor pentru motorina și GPL utilizate pentru încălzire sunt relativ ridicate. Pentru a evita o povară excesivă asupra anumitor consumatori foarte dependenți de încălzire, Italia a introdus rate reduse de impozitare în anumite părți ale teritoriului său și ar dori să continue să aplice reducerile în zona reglementată de articolul 8 alineatul 10 din legea italiană nr. 448/1998. Numărul localităților care nu dispun de o rețea de gaz metan și care beneficiază de sistemul de taxare în cauză dacă fac parte din zona climatică E s-a redus progresiv și considerabil ca urmare a finalizării procesului de creare a rețelei de gaz metan. Acestea au scăzut de la 608 la 260 în prezent.

Reduceri propuse sunt mai mici decât reducerile prevăzute în decizia anterioară. Reducerea de impozit acordată prin Decizia de punere în aplicare 2014/695/UE a Consiliului se ridică la 129,11 EUR pentru 1 000 de litri în cazul motorinei (scăzând rata aplicabilă de impozitare la 274,10 EUR pentru 1 000 de litri) și la 159,07 EUR pentru 1 000 kg de GPL (scăzând rata aplicabilă de impozitare la 30,87 EUR pentru 1 000 kg).

Începând din 11 decembrie 2015, s-a aplicat o reducere de 5,07 % a avantajului [în conformitate cu articolul 2 din decretul Președintelui Consiliului de Miniștri (DPCM) din 29 septembrie 2015, în aplicarea articolului 1 alineatul (242) din Legea nr. 190 din 23 decembrie 2014], iar reducerile de impozit se ridică în prezent la 122,56 EUR pentru 1 000 de litri de motorină utilizată drept combustibil pentru încălzire (scăzând rata aplicabilă la 280,65 EUR pentru 1 000 de litri) și la 151,01 EUR pentru 1 000 de kilograme de GPL utilizat drept combustibil pentru încălzire (scăzând rata aplicabilă la 38,93 EUR pentru 1 000 kg).

Prin autorizația solicitată, Italia urmărește să mențină reducerile de impozit actuale în zonele geografice desemnate.

Astfel, reducerea de impozit se ridică în prezent, în medie, la 9-10 % din prețul motorinei utilizate drept combustibil pentru încălzire și la aproximativ 6 % din prețul GPL utilizat în același scop. În special, în prezent, în zonele climatice E și F, reducerea de impozit reprezintă aproximativ 10 % din prețul GPL și al motorinei utilizate drept combustibil pentru încălzire.

Ratele aplicabile de impozitare se situează deasupra nivelurilor minime de impozitare prevăzute de directivă.

Avantajul fiscal nu poate fi combinat cu alte reduceri ale accizelor.

Potrivit autorităților italiene, diferențierea fiscală se bazează pe criterii obiective și încearcă să asigure continuitatea geografică cu restul teritoriului italian, și anume urmărește să ofere populației din zonele eligibile condiții comparabile cu cele oferite populației din restul Italiei prin reducerea costurilor lor disproporționat de ridicate cu încălzirea. Valoarea reducerii de impozit este aceeași pentru toți utilizatorii; aceasta vizează doar diminuarea parțială a costurilor suplimentare cu încălzirea suportate de populația din zonele eligibile, care se datorează climei reci sau dificultăților de aprovizionare cu combustibil.

Potrivit autorităților italiene, costurile suplimentare de transport al motorinei și al GPL în regiunile montane sunt cu 140 % mai ridicate decât în restul țării.

În ceea ce privește costul transportului rutier de mărfuri, contează tipul vehiculului. În cazul zonelor montane și al insulelor mici (unde nu există structuri de depozitare a produselor petroliere), GPL și motorina utilizate pentru încălzire sunt transportate cu autocamioane cu remorcă, care implică un cost suplimentar de 70-80 % în comparație cu tractoarele rutiere cu semiremorcă. Necesitatea utilizării unor camioane de dimensiuni mici rezultă din caracteristicile drumurilor, care nu sunt ușoare, și din cantitățile reduse de combustibil livrat.

În plus, în cazul insulelor, trebuie adăugat costul feribotului. Acesta din urmă poate afecta drastic costul transportului, de până la patru ori.

Specificitatea insulelor constă în faptul că, din cauza particularităților lor geografice, aprovizionarea cu combustibil este limitată ca arie de acoperire și, drept urmare, este mai costisitoare decât în Italia continentală din cauza costurilor suplimentare de transport. Reducerea de impozit nu atrage după sine o supracompensare și nu duce la scăderea prețurilor la GPL și la motorină sub nivelul celor practicate pe continent. În ceea ce privește aplicarea subvenției în insulele mici, în locurile respective, lanțul logistic este în mod inevitabil mai costisitor decât în Italia continentală. Costurile mai ridicate sunt rezultatul absenței unei logistici primare, ceea ce dă naștere unor costuri de distribuție mai mari. Costurile mai ridicate se datorează deseori, de asemenea, accesului rutier problematic, costurilor la carburant mai mari decât cele de pe continent, precum și costurilor de transport pentru accesul la insulele mai mici și cantităților limitate de livrări individuale. Autoritățile italiene au estimat că aceste costuri mai ridicate sunt cu aproximativ 10-15 % mai mari decât costurile corespunzătoare din Italia continentală.

Autoritățile italiene precizează că, în cursul ultimilor ani, această măsură a dus la reducerea cu aproximativ 10 % a prețului final de achiziție la motorina și GPL utilizate pentru încălzire.

În ceea ce privește progresele înregistrate în ceea ce privește rețeaua națională de distribuție a gazelor naturale, autoritățile italiene observă că procesul de creare a unei rețele de distribuție a gazului metan pe teritoriul italian poate fi considerat, în general, încheiat. Cu toate acestea, având în vedere diversitatea teritoriului italian, caracterizată printr-o geografie fizică deosebit de variată, acest proces este în continuare deosebit de problematic sau, în unele cazuri, chiar imposibil de realizat în anumite părți ale teritoriului, având în vedere și costurile aferente. În acest sens, regiunea Sardinia, insulele mici și o serie de localități situate în zone tipice de munte nu au în continuare acces la gaz metan și, în unele cazuri, nu vor avea niciodată.

Cheltuielile bugetare anuale aferente măsurii se ridică la aproximativ 230 de milioane EUR.

- **Dispoziții în vigoare în domeniul propunerii**

Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității și Decizia 2014/695/UE a Consiliului din 29 septembrie 2014 privind autorizarea Italiei de a aplica, în anumite zone geografice, cote reduse de impozitare pentru motorina și GPL utilizate pentru încălzire, în conformitate cu articolul 19 din Directiva 2003/96/CE.

- **Coerența cu celelalte politici și obiective ale Uniunii**

Comisia trebuie să examineze fiecare cerere de derogare în temeiul articolului 19 din directiva privind impozitarea energiei și să ia în considerare buna funcționare a pieței interne, necesitatea de a asigura o concurență loială și politicile UE privind sănătatea, mediul, energia și transporturile.

Diferențierea fiscală diminuează parțial costurile suplimentare pentru încălzire suportate de cetățenii din anumite zone geografice ale Italiei care sunt deosebit de dezavantajate în comparație cu restul teritoriului și pentru care, prin urmare, rata normală de impozitare aplicabilă GPL și motorinei utilizate pentru încălzire ar conduce la o sarcină fiscală excesivă. Dezavantajele geografice se traduc prin costuri suplimentare pentru încălzire, care se datorează condițiilor climatice nefavorabile sau caracterului insular al acestor zone, combinate cu lipsa unor resurse alternative de încălzire, în special lipsa accesului la rețeaua de gaze naturale.

De altfel, rata redusă de impozitare pentru motorină și GPL rămâne mai ridicată decât nivelurile minime de impozitare din UE stabilite în Directiva privind impozitarea energiei și diminuează doar parțial costurile suplimentare pentru încălzire suportate în zonele geografice în cauză.

Prin urmare, se poate considera că reducerea este compatibilă cu obiectivul de a oferi un stimulent fiscal pentru eficiența energetică. Măsura nu a fost considerată incompatibilă cu politicile UE relevante în domeniul mediului și al energiei.

Mai mult, această măsură este acceptabilă din punctul de vedere al bunei funcționări a pieței interne și al necesității de a asigura o concurență loială. Aceasta vizează numai compensarea parțială a costurilor suplimentare pentru încălzire aferente condițiilor obiective din zonele în cauză. Reducerea de impozit nu poate fi cumulată cu niciun alt tip de reducere fiscală și nu se aplică nici unei alte utilizări a combustibilului pentru încălzire în afara încălzirii spațiilor.

Articolul 19 alineatul (2) din Directiva 2003/96/CE prevede, pentru acest tip de măsură, o perioadă de maximum șase ani, cu posibilitate de prelungire. Ținând seama de absența oricărui impact negativ al regimului actual asupra comerțului în interiorul UE și asupra nivelului general de impozitare a carburanților în Italia, în scopul asigurării securității juridice pentru regiuni, Comisia propune în acest stadiu să se acorde autorizația pentru o perioadă de șase ani, și anume de la 1 ianuarie 2019 până la 31 decembrie 2024.

Cu toate acestea, pentru a nu aduce atingere evoluțiilor viitoare ale cadrului juridic existent, este necesar să se prevadă că, în cazul în care Consiliul, hotărând în temeiul articolului 113 din tratat, introduce un sistem general modificat de impozitare a produselor energetice cu care autorizația de față nu ar fi compatibilă, prezenta decizie va expira la data la care devin aplicabile normele modificate.

În cazul în care Consiliul adoptă un nou sistem de acest tip, iar Comisia consideră că autorizația propusă în prezenta propunere de decizie este în continuare justificată, Comisia va examina, în mod constructiv și în timp util, orice cerere din partea Italiei de acordare a unei autorizații similare adaptate la noul sistem, astfel încât să fie asigurată continuitatea prezentei propuneri.

- **Norme în materie de ajutoare de stat**

Măsura poate constitui un ajutor de stat în conformitate cu articolul 107 alineatul (1) din TFUE. Dat fiind faptul că ratele reduse se situează peste nivelul minim din UE, măsura ar fi reglementată de articolul 44 din Regulamentul 651/2014/UE (Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare) și, astfel, ar fi considerată compatibilă cu piața internă. La expirarea perioadei de valabilitate a Regulamentului general de exceptare pe categorii de ajutoare, la 31 decembrie 2020, ajutorul rămâne scutit pe parcursul unei perioade de ajustare de șase luni [a se vedea articolul 58 alineatul (4) din Regulamentul general de exceptare pe categorii]. Decizia nu aduce atingere normelor aplicabile în materie de ajutoare de stat în perioada care face obiectul derogării.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

- **Temei juridic**

Articolul 19 din Directiva 2003/96/CE a Consiliului.

- **Principiul subsidiarității**

Domeniul fiscalității indirecte reglementat de articolul 113 din TFUE nu este, în sine, de competența exclusivă a Uniunii Europene în sensul articolului 3 din tratat.

Cu toate acestea, în temeiul articolului 19 din Directiva 2003/96/CE, Consiliul a primit competența exclusivă, în virtutea legislației secundare, de a autoriza un stat membru să introducă și alte scutiri sau reduceri în sensul dispoziției respective. Prin urmare, statele membre nu se pot substitui Consiliului. În consecință, principiul subsidiarității nu este aplicabil în cazul prezentei decizii de punere în aplicare. În orice caz, întrucât nu este un proiect de act legislativ, prezentul act nu trebuie transmis parlamentelor naționale în temeiul Protocolului nr. 2 la tratate, pentru verificarea conformității cu principiul subsidiarității.

- **Principiul proporționalității**

Propunerea respectă principiul proporționalității. Reducerea de impozit nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor în cauză. Reducerile de impozit se aplică în anumite zone geografice. Ratele de impozitare autorizate se situează deasupra nivelurilor minime de impozitare prevăzute de directivă.

- **Alegerea instrumentelor**

Instrumentul propus: decizie de punere în aplicare a Consiliului.

Articolul 19 din Directiva 2003/96/CE prevede numai acest tip de măsură.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluări ex post/verificări ale adecvării legislației existente**

Măsura nu impune o evaluare a legislației existente.

- **Consultarea părților interesate**

Propunerea constă într-o reducere a impozitelor, care se referă doar la Italia.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Nu a fost utilizată expertiză externă.

- **Evaluarea impactului**

Nu a fost efectuată o evaluare a impactului.

- **Drepturile fundamentale**

Măsura nu privește drepturile fundamentale.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Măsura nu impune nicio sarcină financiară și administrativă pentru Uniune, prin urmare, propunerea nu are implicații asupra bugetului Uniunii.

5. ALTE ELEMENTE

Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, evaluare și raportare.

Nu este necesar un plan de punere în aplicare. Prezenta propunere se referă la o autorizație de reducere a unei taxe pentru un singur stat membru, la cererea acestuia. Autorizația este acordată pentru o perioadă limitată de șase ani. Rata de impozitare care se va aplica va fi mai mare decât nivelul minim de impozitare stabilit prin Directiva privind impozitarea energiei. Măsura poate fi evaluată în cazul unei cereri de reînnoire după expirarea perioadei de șase ani.

- **Rezumatul măsurii propuse**

Comisia propune autorizarea reducerii de impozit în valoare de 122,56 EUR pentru 1 000 de litri de motorină și de 151,01 EUR pentru 1 000 kg de GPL. Ratele aplicabile de impozitare sunt de 280,65 EUR pentru 1 000 de litri de motorină utilizată drept combustibil pentru încălzire și, respectiv, de 38,93 EUR pentru 1 000 kg de GPL utilizat drept combustibil pentru încălzire. Ratele aplicabile de impozitare se situează deasupra nivelurilor minime de impozitare prevăzute de Directiva 2003/96/CE.

Propunere de

DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI

privind autorizarea Italiei de a aplica, în anumite zone geografice, rate reduse de impozitare pentru motorina și gazul petrolier lichefiat utilizate pentru încălzire, în conformitate cu articolul 19 din Directiva 2003/96/CE

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității³, în special articolul 19 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 19 alineatul (1) din Directiva 2003/96/CE, Italia a fost autorizată să aplice, în anumite zone geografice foarte defavorizate, rate reduse ale accizelor pentru motorina și gazul petrolier lichefiat utilizate pentru încălzire. Autorizația a fost acordată cel mai recent până la 31 decembrie 2018 prin Decizia de punere în aplicare 2014/695/UE a Consiliului⁴.
- (2) Prin scrisoarea din 31 octombrie 2018, autoritățile italiene au solicitat autorizarea de a aplica, în anumite zone geografice foarte defavorizate, rate reduse de impozitare pentru motorina și GPL utilizate pentru încălzire, prin extinderea unei practici aplicate în temeiul Deciziei 2014/695/UE în anumite zone, înainte de expirarea acesteia. Autoritățile italiene au furnizat informații și precizări suplimentare la 14 decembrie 2018. Autoritățile italiene au solicitat autorizația pentru perioada 1 ianuarie 2019-31 decembrie 2024.
- (3) Italia are un teritoriu foarte diversificat, cu condiții climatice și geografice variabile. Având în vedere particularitățile teritoriului său, Italia a introdus rate reduse de impozitare pentru motorină și GPL, cu scopul de a compensa parțial costurile cu încălzirea disproporționat de ridicate suportate de locuitorii din anumite zone geografice.
- (4) Diferențierea fiscală se bazează pe criterii obiective și urmărește să ofere populației din zonele eligibile condiții comparabile cu cele oferite populației din restul Italiei, prin reducerea costurilor cu încălzirea disproporționat de ridicate, cauzate de condiții climatice nefavorabile sau de dificultăți în a procura combustibil în comparație cu restul teritoriului italian.

³ JO L 283, 31.10.2003, p. 51.

⁴ Decizia de punere în aplicare 2014/695/UE a Consiliului din 29 septembrie 2014 privind autorizarea Italiei de a aplica, în anumite zone geografice, rate reduse de impozitare pentru motorina și GPL utilizate pentru încălzire, în conformitate cu articolul 19 din Directiva 2003/96/CE (JO L 291, 7.10.2014, p. 16).

- (5) Reducerea ratelor de impozitare se aplică zonelor geografice care îndeplinesc oricare dintre următoarele criterii: (a) condiții climatice foarte nefavorabile pe teritoriul Italiei (localitățile care fac parte din zona F definită în Decretul prezidențial nr. 412 din 26 august 1993⁵), (b) condiții climatice nefavorabile combinate cu dificultăți în a procura combustibil (localitățile care fac parte din zona E definită în Decretul prezidențial nr. 412 din 26 august 1993, atât timp cât localitățile în cauză nu au acces la rețeaua de gaze naturale) și (c) izolare geografică combinată cu o aprovizionare dificilă și costisitoare cu combustibil: Sardinia și insulele mici, atât timp cât localitățile în cauză nu au acces la rețeaua de gaze naturale. Ratele reduse de impozitare ar trebui aplicate numai până la finalizarea rețelei de gaze naturale din localitățile în cauză.
- (6) Comisia a examinat măsura solicitată și a estimat că aceasta nu denaturează concurența, nu stânjenește funcționarea pieței interne și nu este considerată incompatibilă cu politicile UE în domeniul mediului, al energiei și al transporturilor. Rata redusă de impozitare pentru motorină și GPL ar rămâne mai ridicată decât nivelurile minime de impozitare din UE stabilite în Directiva 2003/96/CE și ar diminua doar parțial costurile suplimentare cu încălzirea suportate în zonele geografice în cauză.
- (7) Prin urmare, Italia ar trebui să fie autorizată, în temeiul articolului 19 alineatul (2) din Directiva 2003/96/CE, să aplice, în anumite zone geografice, rate reduse de impozitare a motorinei și a GPL utilizate pentru încălzire, până la 31 decembrie 2024.
- (8) Conform articolului 19 alineatul (2) din Directiva 2003/96/CE, fiecare autorizație acordată în temeiul articolului respectiv trebuie să fie strict limitată în timp.
- (9) Pentru a se asigura un grad suficient de certitudine în regiunile vizate, autorizația ar trebui acordată pe o perioadă de șase ani. Cu toate acestea, pentru a nu se aduce atingere evoluțiilor viitoare ale cadrului juridic existent, este necesar să se prevadă că, în cazul în care Consiliul, hotărând în temeiul articolului 113 din tratat, introduce un sistem general modificat de impozitare a produselor energetice cu care autorizația de față nu ar fi compatibilă, prezenta decizie expiră la data la care devin aplicabile normele privind respectivul sistem modificat.
- (10) Pentru a se asigura aplicarea măsurii fără întrerupere în ceea ce privește autorizația de a aplica rate reduse ale accizelor acordată prin Decizia 2014/695/UE, care a expirat la 31 decembrie 2018, ar fi oportun ca prezenta decizie să se aplice de la 1 ianuarie 2019.
- (11) Prezenta decizie nu aduce atingere aplicării normelor Uniunii privind ajutoarele de stat,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

- (1) Italia este autorizată să aplice rate reduse de impozitare pentru motorina și GPL utilizate pentru încălzire, în următoarele zone geografice defavorizate:
 - (a) localitățile care aparțin zonei climatice F, după cum s-a stabilit prin Decretul prezidențial nr. 412 din 26 august 1993;

⁵ Decretul prezidențial nr. 412 din 26 august 1993 împarte teritoriul italian în șase zone climatice (de la A la F). Clasificarea se bazează pe unitatea „grade pe zi”, care reprezintă numărul de zile pe an în care temperatura exterioară este diferită de cea optimă de 20 C° și în care, prin urmare, este nevoie de încălzire.

- (b) localitățile care aparțin zonei climatice E, după cum s-a stabilit prin Decretul prezidențial nr. 412 din 26 august 1993;
- (c) localitățile din Sardinia și insulele mici, adică toate insulele italiene cu excepția Siciliei.

(2) Pentru a se evita orice supracompensare, reducerea nu trebuie să depășească costurile suplimentare cu încălzirea suportate în zonele în cauză. În cazul particular al Sardiniei și al insulelor mici, în consecință, reducerea de impozit nu trebuie să genereze un preț inferior prețului la același combustibil din Italia continentală.

(3) Rata redusă respectă cerințele Directivei 2003/96/CE și, în special, nivelurile minime de impozitare stabilite la articolul 9 din directiva respectivă.

Articolul 2

Eligibilitatea zonelor geografice menționate la articolul 1 alineatul (1) literele (b) și (c) este condiționată de lipsa accesului la rețeaua de gaze naturale în localitatea în cauză.

Articolul 3

Prezenta decizie se aplică de la 1 ianuarie 2019 până la 31 decembrie 2024.

Cu toate acestea, în cazul în care Consiliul, hotărând în temeiul articolului 113 din tratat, introduce un sistem general modificat de impozitare a produselor energetice cu care autorizația acordată în conformitate cu articolul 1 din prezenta decizie nu ar fi compatibilă, prezenta decizie expiră la data la care devin aplicabile normele privind respectivul sistem modificat.

Articolul 4

Prezenta decizie se adresează Republicii Italiene.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*